

Zikret Kurtul

Nureddin Yıldız'ın 31.03.2019 tarihli (354.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Kıymetli kardeşlerim,

“Bu hayatı nasıl yaşıyoruz?” sorusuna cevap vermek istediğimizde elimiz, bacağımız, gözlerimiz, ağzımız, kan pompalayan kalbimiz, ciğerimiz ve daha birçok araç sayesinde hayatı yaşadığımızı söyleyebiliriz. Doğrudur, hayatı bunlarla yaşarız.

Ama bütün bunlar burnumuzdan oksijen girdiği yani hava alabildiğimiz zamanlar için geçerlidir. Bir insanın ağız ve burnu beş dakika tıkatıldığında el ve ayak artık anlamsız hâle gelir.

Müslümanlığımızı yaşarken nasıl yaşadığımız sorusunun cevabı da buna benzerdir: Namaz, oruç, Kur'an okuma vd. vardır ama bütün bunların ötesinde bir nefes alma da söz konusudur ki ona Allah'ı zikir diyoruz. Bu dünyada varlığımızın sebebi Allah'ı zikirdir. Ayet-i kerime, “Allah'ı zikir en yücedir” buyurur.

Nefes alamayan bir insanın eli veya gözü anlamsız hâle geleceği gibi dili ve kalbi Allah'ı zikretmeyen birinin Müslümanlığı da tıkalı demektir. **Zannedirim, Kudüs'ü Yahudi işgaline kaptırmaya benzer bir sorunumuz da Allah'ı zikretmenin belli bir meslek erbabına ait işlerden olduğunu sanmamızdır. Zikir denen işin tarikat erbabının görevlerinden olduğunu zannetmek büyük bir bühtan, yıkılış ve nefessizliktir.**

Allah'ı zikretmek en yüce iştir. Evet, bu bir tarikat içinde olduğu zaman nispeten daha sistematik hâle gelebilir ama Allah'ı anmak (zikir) sadece tarikat ehlinin meslek edindiği iştir denemez, asla. Müslümanlar zikretmek için vardılar; bunun kadar açık bir başka hakikat de şudur ki zikir illa ele tespih alınıp belli bir sayıda cümleyi söylemekten ibaret değildir. Onun yanında başka türlü nice zikirden söz edilebilir ve tek bir şekil yoktur. Zikir yirmi dört saat vardır ve Allah'ı zikretmek her anın işidir. Bir tarikata girme veya tasavvuf yoluna intisap etme ile sürdürülen zikir ise her zamanki nefes almadan daha fazlasının yaşanabileceği, ormanlık yerde veya deniz kenarında bol bol nefeslenmeye benzetilebilir.

Zikrin günlük hayattan azaltılması, Allah ile bağın zayıflamasıdır. Bütün ibadetler için bir zaman söz konusudur, mesela namazın kılınmadığı ve kılınmasının caiz olmayacağı zaman vardır ya da hac her zaman yapılamaz; ancak Allah'ı zikretmek nefes alınan her dakikada yapılabilir. Zikre yalnızca o anlarda yapılabileceği şeklinde bir sınır konması yalnızca belli anlarda nefes alınabileceğini söylemeye benzer. Mesela tuvaletteyken zikretmek olmaz ama oraya girerken de söylenecek bir zikir vardır, sol ayakla girmek vardır. Böyle olduğunda insanın kalbi oradayken de zikretmeye bağlı kaldığından yine sevabına kavuşur. Yemek esnasında zikredemeyiz ama besmele ile başlayıp hamd ile bitirdiğimizde yemek esnasında da sevabımızın niyetimizle kazanılacağını biliriz.

Zikir Müslüman'ın nefesidir, soluğudur ve asla belli bir meslek erbabının işi olmadığı gibi bir ofise gidip kayıt yaptırdıktan sonra yapılacak iş gibi de yerine getirilmez.

Zikrullah (Allah'ı zikir) ne demektir, Enfal suresinin 45. ayet-i kerimesinin tarifinden yola çıkarak anlayabiliriz. Bu zor zamanımızda siyaset yapanlar, ticaretle uğraşanlar, sosyal bir hayat yaşayanlar ya da evliliği bir cihat şekli olarak bilenlere velhasıl hepimize verilen ders niteliğindeki bu tarifte Rabbimiz şöyle buyuruyor:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقَيْتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

“Ey iman edenler, bir grupla karşılaştığınızda ayakta durun ve Allah’ı çok zikredin. Belki kurtulursunuz.”

Ayette kastedilenin cihat esnasındaki karşılaşma olduğu söylenebilir, ayakta durmak ile de gerekli beşerî tedbirlerin alınması vurgulanmıştır. Bu icabında silahlanmak, hendek kazmak, taarruz veya kaleye çekilme olabilir. Bu durumun tam ortasında yapılması gereken işlerden söz edilirken ise zikrin ileri çıkarılması bize, bir muharebenin zikrin tam da yeri olduğu mesajını veriyor.

Zikretmek Allah’ı hatırlamaktır; sözle, kalple, eylemle. Tekbir getirip Allah’tan büyük kimsenin olamayacağını, biri giderse kendisinin de gideceğini zannetmemektir. Hem birey hem toplum bazında nefes verenin Allah’tan başkası olmadığını düşünmek ve onu hatırlamaktır. En büyük cihat Allah’ı zikirdir madem, zikretmedikçe beşerî tedbirler “belki kurtulursunuz” ihtimaline dâhil olmaz.

Bunun içindir ki gamı-kederi olan, aile huzursuzluğuna yakalanan, rızık sıkıntısı çeken, daha önceki günahlarından kurtulamadığını zanneden, Allah ile bağının sağlamlığında endişeler taşıyan, boğulduğunu sanan, gıybet ve dedikodu ortamının seviyesizliğinde bunalanları Allah zikre davet etmiştir. Sabah-akşam belli zikirlere kendini alıştırmalıdır. Bu nasıl ki bir tarikata girse insanın *görevi* olacaktı, zaten İslam’a girerek bu *görevi* edindiğini bilmelidir –İslam’dan büyük tarikat mı var.

Zikir bu bakımdan belli bir zümrenin belli zamanlarda uyguladıkları vazife değil herkesin, her an işidir. Mücahidin, evlenenin, rızık endişesi taşıyanın, hastası olanın, kendi hastalananın, çocuklarına karşı sabrı tükenenin, işlerinden bunalanın ve diğer herkesin işidir zikir. Tespihi olanın ve olmayanın işidir. Yürürken, otobüs beklerken, yatarken uyumadan hemen önceye de sıkıştırılabilecek iştir. Akşam eşinin gelmesini beklerken ve evinin merdivenlerindeki yirmi basamağı çıkarken zamanı değerlendirme işidir.

Müslüman, Allah’ı zikretmek için Müslüman olmuştur. Bunu yaşlılara, evde oturanlara veya tarikat mensubu olanlara havale ettiğimizde vay hâlimize. Bir defa heyecanla “lâilâheillâ ente sübhâneke innî küntü mine’z-zâlimîn” demek siparişe ve okunup okunmadığı belli ‘beş yüz Yasin’den daha kuvvetli ve sağlam bir dayanaktır. Çünkü Yasin suresinin başında “bunu beş yüz defa hastasına okuyan derdinden kurtulur” yazmaz ama aynı Kur’an, Yunus aleyhisselam karanlıklarda kalmışken “lâilâheillâ ente sübhâneke innî küntü mine’z-zâlimîn” dediğinde kurtulduğunu haber veriyor.

Madem itimadımız Allah’adır, Allah böyle diyeni kurtardığını buyuruyor. Yasin suresinin muhteşem azameti ile ilgili bir ayrıntı değildir bu vurgu; onu belli bir şablona oturtup uygulamakla ilgilidir. Kendi kendimize uydurduğumuz dinle cennete varamaz, ancak kendimizi sömürürüz. Zikretmeyi birinden öğrenmenin eleştirisinden bahsetmiyoruz; şurası hakikattir ki İslam hiç kimseye belli bir yere gidip zikretmeyi ama eve gidince o zikirle tamamen ilgisiz kalmayı tavsiye etmiş değildir. Zikir kurumsallaştırılıp bir köşeye sıkıştırıldığında bu olsa olsa tuzığa düşmektir.

Müslüman olmak zikir ehli olmaktır ve bu iş için birinden el almak da gerekmez. Yönlendirmemizi Allah zaten yapmış, “Allah’ı çok zikredin” buyurmuştur. Namaz kılmak için kimseden ruhsat almamız gerekmediği gibi zikir için de böyle bir prosedür lazım değildir. Abdestli-abdestsiz, ayakta-yürürken, çocuğunu emzirirken-vezne için sıra beklerken hemen zikirle vakti değerlendirmek ve kalple yahut dille bir “sübhânallâh”, “elhamdülillâh” demektir.

Evet, seccadenin başına geçip kıbleye dönerek tesbihimizi çeksek bu daha faziletli olabilir ama böylesi şart değildir. Ailece bile zikir neden yapılamasın, bu şekilde daha iyi hissediyorsak ailece de yapılabilir. Yalnızken beş defa söyleyip sonrasında söyleyemediğimiz bir zikri arkadaşlarımızla birlikte oluşturduğumuz bir mecliste içimizden daha heyecanlı geçirebiliyorsak, bunda işin arkadaş heyecanı ile yapıyor olması riskini de hesap etmekle beraber, mümkünler arasına bu da dâhil edilebilir. Fakat tek başımıza yapamadığımız iş kalabalıkta yapılabilirse burada en azından bir ‘prim düşüklüğü’nden söz etme ihtimali doğar.

Zikir her an yapılabilir. Sözelimi evimize girerken sünnet olduğunu bildiğimiz için sağ ayağımızla ilk adımı atmamız dahi bir zikirdir. Çocuklarımızı Kur'an ehli olmadan önce zikir ehli yapmamız gerekir. Annesi hoşlandığı çikolatayı alınca sevinç tepkisini tekbir getirerek gösteren çocuk yetişmiş, yetişmeye aday olmuş çocuktur. Babasına sinirlendiğinde "lâ havle velâ kuvvete illâ billâh" diyebilen çocuk sığınacağı kapıyı öğrenmiştir, ona harçlıklar feda olsun. Böylesi İslam'ın lezzetini tadarak büyür.

*

Seher vakti, ibadet ve zikretmek için müthiş bir zamandır. Gelin görün ki o vakitte bir saat uyumak insana geceleyin beş saat uyumaktan bile tatlı gelir. Şeytan 'biraz daha kestir' telkiniyle insanı o saatlerde okuyacağı bir Ayetelkürsi veya söyleyeceği bir "sübhânullâh" zikrinden eder. İftara az vakit kala da diğer saatlerden kıymet olarak yüksek bir zamandır, sofraya oturmadan hemen önce hatta sofradayken zikir cümleleriyle meşgul olmak mübarek işlerdendir. Keza Mekke ve Medine'de söylenen zikir cümlelerini tartmaya terazi yetmez.

Hastalanan, çenesini oynatamayacak kadar mecalsiz biri dahi zikirden uzak değildir. Zikir için çene oynatmak şart değildir, kalbinden "sübhânullâh" demeyi geçiren birininkini de sevap hanesine yazmaktadır Rabbimiz. Çünkü Allah Teâlâ dilimizle söylediklerimizi duyduğu kadar damarlarımızdan geçen hisleri de bilmektedir. İnsanın tefekkürü, ne büyük bir Rabbi olduğunu düşünmesi de zikirdir.

En büyük zikir Kur'an'dır ve zaten bizatihi Kur'an zikirdir. Dolayısıyla hafız olmadan ve hatta yüzünden okuyamadan dahi Kur'an ile zikir donanımı sağlamak mümkündür. Fatiha suresi, Ayetelkürsi, Bakara suresinin son iki ayeti (Amenarrasulü), Kehf suresinin özellikle ilk on ayeti, Yasin-i şerif, Vakia suresi, Mülk suresi (Tebareke), Kâfirun suresi, Muavvizeteyn (Felak-Nas sureleri) ve İhlas suresinden oluşan kısa bir listedeki zikirleri okumayı bilen bir Müslüman, Peygamber aleyhisselam ve ashabının en büyük zikirlerini biliyor demektir. Yani zikretmek için bir tarikata girmesi, kibleye dönmesi şart değildir –tuvalet veya faizli banka gibi yerlerde olunmasın, yeter.

Bu saydığımız ayetler bütününü dakikalar içinde okuyabilmek mümkündür. Adı geçen sureleri haftada bir defa okumayı âdet hâline getirmek müthiş bir zikir alışkanlığıdır. Osman ibni Affan radiyallahu anh hakkında nakledildiğine göre çocukluğuna ne miras bırakacağı sorulduğu zaman "ben onlara Vakia suresini öğrettim" demiş, okuyup geçinmelerini istemiştir.

Fatıma anamız bir gün değirmen taşını çevirmekten çok yorulduğu için babası Efendimiz aleyhisselama giderek kendisine bir hizmetçi bulmasını rica etmişti. Çok ders çalıştığı, eşinin dertleri, misafirlerinin zahmetleri bitmediği, ailesinin üstüne kaynanasının da dertleriyle uğraştığı için yorulan hanım kardeşlerim, kızlarım, torunlarım bu tavsiyeye dört elle sarılmalıdır. Resûlullah aleyhisselam Fatıma radiyallahu anhaya şöyle buyurmuş:

"Kızım, seni hizmetçiden daha çabuk dinlendirecek bir şey söyleyeyim mi? Yatmadan önce otuz üç defa 'sübhânullâh', otuz üç defa 'elhamdülillah', otuz üç defa 'Allahuekber' de. Sonra 'lâ ilâhe illâllâhu vahdehû lâ şerîke leh, lehü'l-mülkü velehü'l-hamd, vehüve alâ külli şeyin kadîr' de. Avucuna üfle, başından dizine kadar her yerine sür, sabahleyin dinç kalkarsın."

Bu, iman edenler için zikirdir ancak test etmeye kalkışanlar Allah'ın denenmeyeceğini bilmelidir. Allah'a ve şeriata ya iman edilir ya edilmez.

Peygamber aleyhissalatu vesselam Efendimiz, "lâ havle velâ kuvvete illâ billâh" Arş'ın altında bir hazinedir, buyurur.

Bir başka zikir de bilhassa cuma günü Resûlullah aleyhisselama salavat getirmektir: "Allâhümme sallı alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed."

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

Veya uzun hâli, namazda okuduğumuz şekliyle:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

*

“Estağfirullâh” demek hem günahlardan kurtuluştur hem de zikir çeşididir.

*

Bu cümlelerin anlamlarını bilmemiz gerekir mi? Bilirse iyi olur ama hangi ilacı, yapılışını veya içeriğini bilerek içeriz? Eczacılar bile içinde ne olduğunu tam bilmedikleri ilaçları satıyorlar ama onun ilaç olduğunu bilirler. Kaldı ki “lâ havle velâ kuvvete illâ billâh” demek dünya durdukça şifasının ve sırrının keşfedilemeyeceği kadar güçlü etkiler taşır. Bunu söylemeye, refleks olarak dile yerleştirmeye alışmak sinirlenince “of puf” demeye alışmaktan daha kârlıdır:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

Buraya kadar saydığımız tesbihatın hemen tamamının toplanmış şekli olan “sübânallâh ve'l-hamdü lillâh velâ ilâhe illallâhu vallâhu ekber” büyük bir zikirdir. Hacılar bu cümleyi Kâbe tavafı esnasında söylerler. Aynı zamanda başka her an söylenebilecek, harikulade bir zikir örneğidir:

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ

Alışılması gereken en önemli zikirlerden biri de seyyidü'l-istiğfar adlı duadır ki müminin günahlarına süngerdir:

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أُوْبُؤُكَ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأُوْبُؤُكَ لَكَ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

Resûlullah aleyhissalatu vesselam, bu duayı yatarken kalpten gelerek okuyanın o gününü temizlemiş olacağını vaat ediyor.

*

Güneşin yükselmesinden yani sabah 8-9'dan önce yüz defa okunacak çok önemli bir tesbih de şudur ki bilemedik beş dakika sürer:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَيَحْمَدُهُ

Bu, meleklerin Allah Teâlâ'yı tesbih etmek için sürekli okudukları bir cümledir. Kim bu âdeti devam ettirirse Resûlullah aleyhisselama uymuş ve meleklerin grubuna katılmış olur. Bu hemencecik yerine getirilebilecek güzel alışkanlık için ne kıbleye dönmek ne abdestli olmak şart değildir, kolaydır.

*

Her sabah ve akşam üçer defa şu duayı okuyan, Allah'ın himayesine girer ve kendini meleklerle sigortalatır. Binlerce insanı öldürmesiyle meşhur Haccac-ı Zalim, Enes ibni Malik radiyallahu anhu çağırıldığı zaman o mübarek sahibinin etrafındakiler Efendimiz aleyhisselamın son hatırası olduğundan gitmemesini, ona bir zarar geleceğinden korktuklarını söylemişlerdi. Enes ibni Malik'in onlara cevabı

“bana bugün bir şey yapamaz” olmuş ve sabahleyin bu cümleyi okuyarak yatağından kalktığını söylemiş, Resûlullah’ın bu cümleyi okuyarak sabahlayana akşama kadar bir şey olmayacağı vaadini hatırlatmıştı:

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

*

Büyük tespitlerden ve peygamber zikirlerinden:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ وَرِضَا نَفْسِهِ وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ

*

Yatağa girerken:

بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا

“Allah’ım, senin adınla ölüyor ve adınla dirilmek istiyorum” manasına gelir. Yatağa girdiği zaman böyle teslimiyet gösterenin koruyucusu Allah’tır.

*

Yataktan kalkınca:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

“Bizi öldürdükten sonra tekrar dirilten Allah’a hamd olsun. Zaten bir gün sana geleceğiz.”

*

Ezan okununca söylenecek dua aynı zamanda büyük zikirlerdendir:

اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ النَّاقَةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مُحَمَّدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ

Bu zikri okuyana Peygamberimiz aleyhisselam cennet sözü vermekte, “şefaetim onu, süngerin suyu emdiği gibi emecektir” buyurmaktadır. Hayatta bir defa değil, ezan dinlediği sürece bu duayı okumayı alışkanlık hâline getirmelidir. İnsanı torunları, “ezan bitti mi dedemin dudakları kıpırdanırdı” diye hatırlamalıdır. Müslüman’ın en büyük kazancı budur.

*

Her sabah on defa okunacak zikir:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Efendimiz aleyhisselamın bu zikre kendini alıştıranı vaat ettiği ödül inanılmayacak kadar muazzamdır.

*

Kendimiz, anne-babamız ve yakınlarımız için edilecek dualardan:

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

*

Her an okumaya alışılacak zikirlerden:

-رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ
وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

-رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

-رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا

-رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

*

Zikir mümin için solunumdur ve dindarlığımıza ancak solunumumuz kadar ispat bulabiliriz. Hiçbir şekilde birinden yetkilenmek gerekmediği gibi Rabbimiz bu kapıya hepimizi davet etmiştir. Kabul eden Allah'tır çünkü emreden odur. Bu zikirleri öğrendiğimiz hocamız Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemdir. Rabbimiz "siz beni hatırlarsanız ben de sizi hatırlarım" buyurmaktadır, yani bizim onu hatırlayıp zikrettiğimiz kadar rahmet edecektir.

Hiçbir Müslüman bu zikirlerin tamamının günde bir saatini işgal edecek kadar uzun süreceğini söyleyemez. Camiye giderken yolda bile halledilebilecek kadar kısa ve kolay bir alışkanlıktır bu.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.